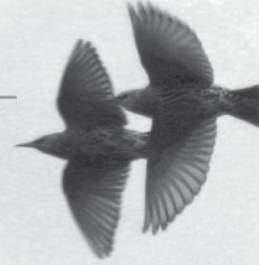

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سرشناسه: سلیمان‌ریزی، خدامراد، ۱۳۴۶-
عنوان و نام پدیدآور: زمینه‌سازان ظهور/نویسنده خدامراد سلیمان‌ریزی.
مشخصات نشر: مشهد: انتشارات قدس رضوی، ۱۳۹۱.
شابک: 978-600-6543-97-0

وضعیت فهرست نویسی: فیپا

یادداشت: کتابنامه.

موضوع: محمدبن حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ق. - - احادیث

موضوع: مهدویت-- انتظار-- احادیث

شناسه افزوده: موسسه انتشاراتی قدس رضوی

رده بندی کنگره: ۴/۲۲۴BP/س۸۲ز۹ ۱۳۹۱

رده بندی دیویی: ۴۶۲/۲۹۷

شماره کتابشناسی ملی: ۲۸۷۰۵۴۵

ره‌نما

زمینه‌سازان ظهور → ۱۹

نویسنده: خدامراد سلیمیان

آستان قدس رضوی

چاپ هشتم: پاییز ۱۳۹۱ (ویرایش جدید)

معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی

نشانی: حرم مطهر امام‌رضا(ع)، اداره پاسخ‌گویی به سؤالات دینی

تلفن: ۰۵۱۱-۳۲۰۲۰ دورنگار: ۰۵۱۱-۲۲۴۰۶۰۲ Rahnama@Aqrazavi.org

به‌کوشش محمدحسین پورامینی

ویراستار: حسین حبیبی

طراح جلد: علی بیات

طراح لوگوی رهنما: مسعود نجابتی

پرسیدن برای یافتن راه، خود، ارزش است...
و هر فرهنگی که به پرسشگری بها دهد
و زیباترین، دقیق‌ترین و ساده‌ترین پاسخ‌ها را پیش رو بگذارد،
گسترش و دوام خود را تضمین کرده است.
مهم، انتخاب بهترین راه است...
و **ره‌نما** گامی است در این مسیر.
همگام ما باشید و با طرح دیدگاه‌های رنگارنگتان، یاری‌مان کنید.

زمینه‌سازان ظهور

انگیزه نگارش متن حاضر برخاسته از پاسخ به این پرسش‌هاست:

۱. چگونه می‌توان برای ظهور مهدی عجل‌الله تعالی فرجه الشریف زمینه‌سازی کرد؟
۲. زمینه‌سازان ظهور چه ویژگی‌هایی دارند؟
۳. در قرن بیست‌ویکم، معنای مُردن به مرگ زمان جاهلیت چیست؟
۴. چرا با شنیدن نام «قائم» برمی‌خیزیم؟ تعبیر جالب امام‌صادق علیه السلام در این باره چیست؟
۵. چرا مؤمنان و شیعیان واقعی در عصر غیبت اجر بیشتری از مؤمنانِ زمان حضور معصوم علیه السلام دارند؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

درآمد

تحقق انقلاب عظیم حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف، به عنوان بزرگ‌ترین تحولی که تاریخ بشر در تمام حیات خود خواهد دید، بر پایه‌هایی استوار است. یکی از این پایه‌های مهم، فراهم‌شدن یاران و همراهان و هم‌زمانی است که تا پای جان، برای اجرای اهداف ایشان از پای ننشینند. بازشناسی این عامل، ما را در راه شناخت آن حاکمیت سترگ کمک خواهد کرد. آنگاه است که در پی شناخت، سر در جیب تفکر فرو خواهیم برد و خویشتن را با آن شرط‌ها و ویژگی‌ها محک خواهیم زد و از خود خواهیم پرسید: «آیا خود را برای آن روزگار آماده ساخته‌ایم؟ شاید آن روز، همین فردا باشد.» با فهم این ویژگی‌ها درمی‌یابیم که پای رفتن به این راه را داریم یا خیر و در آن روز موعود، در مقابله حق و باطل، در کدامین جبهه خواهیم بود.

با سیری در بوستان کلام معصومان علیهم‌السلام، این ویژگی‌ها به خوبی فرا روی ما قرار خواهد

گرفت. پس بیاییم وضوی عشق و دلدادگی بگیریم، پای افزار تعلقات از جان خویش بگیریم و قدم در این گلستان پرگل نهیم. باشد که در پایان، دسته گلی خوش بو حاصل این گشت و گذار باشد.

در ره منزل لیلی که خطر هاست در آن شرط اول قدم آن است که مجنون باشی
این ویژگی ها را می توان این گونه بر شمرد:

۱. شناخت پروردگار

خداوند متعال فلسفه اساسی آفرینش انسان ها را عبادت و بندگی معرفی کرده است^۱ و این مهم، تنها زمانی حاصل می شود که شناخت آن ذات مقدس

۱. ذاریات، ۵۶.

فراهم آید. پس از شناخت خداوند است که راه، هموار شده و موانع برطرف می‌شود. یاران مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف از کسانی هستند که خداوند را آن‌گونه که درخور است، شناخته‌اند. علی علیه السلام شناخت والای خداوند را در این افراد، این‌گونه توصیف کرده‌اند: «مردانی مؤمن که خدا را چنان که شایسته است، شناخته‌اند و آنان، یاران مهدی علیه السلام در آخرالزمان‌اند.»^۱

امام صادق علیه السلام، ششمین ستارهٔ فروزان سپهر ولایت، قلب‌های آنان را به‌سان پولاد می‌داند و می‌فرماید: «آنان مردانی‌اند که دل‌هایشان، گویا پاره‌های آهن است. هیچ تردیدی به ذات خداوند، قلب‌هایشان را نیالاید و قلب‌هایشان از سنگ سخت‌تر است.»^۲

بنابراین، اولین قدم برای قرارگرفتن در صف یاران مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف، شناخت پروردگار است. اگر این قدم برداشته شود، نوبت گام بعدی فرامی‌رسد که معرفت به معصومان علیهم السلام است.

۱. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۲۹.

۲. محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۳۰۷.

۲. شناخت امام‌زمان عَجَلَاللهُ تَعَالَى قُرْبَةَ الشَّرِيفِ

شناخت امام، در هر زمان، بر پیروان ضروری است؛ ولی آنچه شناخت آخرین رهبر را از اهمیتی دوچندان برخوردار می‌سازد، موقعیت ویژه آن است: ولادت پنهان و زیست مخفی و امتحان‌های دشوار بر حساسیت و سختی این معرفت افزوده است. به‌ویژه پس از شناخت خداوند، اصل شناخت امام، بسیار دشوار و طاقت‌فرساست و پرنده اندیشه عموم مردم را توان پرواز تا آن قله رفیع نیست. کسی که می‌خواهد از یاران حضرت مهدی عَجَلَاللهُ تَعَالَى
قُرْبَةَ الشَّرِيفِ باشد، ناگزیر باید قدم دوم را نیز ثابت و استوار بردارد و شناخت آن حضرت را در رأس برنامه‌های خود قرار دهد؛ به‌گونه‌ای که حاصل این معرفت و شناخت، آن باشد که آن حضرت را همواره ناظر و شاهد اعمال و رفتار خود بداند.

یاران مهدی عَجَلَاللهُ تَعَالَى
قُرْبَةَ الشَّرِيفِ امام خویش را به بهترین وجه می‌شناسند و این شناخت آگاهانه، در تمامی وجودشان رسوخ کرده است. بنابراین، یار مهدی شدن، بدون شناخت آن حضرت

امکان‌پذیر نخواهد بود. در روایات فراوانی چنین آمده است: «هر که بمیرد و امام زمان خویش را نشناسد، مرگش مرگ جاهلیت باشد»^۱ و «هر کس از دنیا رود، در حالی که آشنا به امام خویش باشد، همانند کسی است که در خیمه قائم عجل الله تعالی فرجه الشریف در خدمت آن حضرت باشد»^۲. گرچه حضرت در پس پرده غیبت و پنهان‌زیستی هستند، هرگز از چشم معرفت و شناخت انسان‌ها پنهان و غایب نیستند. آنچه از ما خواسته شده، دیدن آن حضرت با بصیرت و آگاهی است، نه با چشم سر؛ آن گونه که عده‌ای تمام همتشان ملاقات با آن حضرت است. گاهی غافل از این هستیم که اگر معرفت به آن حضرت نباشد، دیدن ایشان فایده کاملی نخواهد داشت. کم نبودند کسانی که همواره جمال پیامبر صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام را زیارت می‌کردند؛ ولی بهره معرفتی چندانی از آن معصومان علیهم السلام نبردند. امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «هر آن کس که امامش را شناخت

۱. شیخ صدوق، کمال‌الدین و تمام النعمة، ج ۲، دارالکتب الاسلامیه، ص ۴۰۹.

۲. نعمانی، غیبت، دارالکتب الاسلامیه، ص ۳۳۱.

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

و قبل از قیام او چهره در خاک کشید، به‌سانِ کسی است که در سپاه آن حضرت، خدمتگزاری خواهد کرد. نه، بلکه به‌سانِ کسی است که زیر پرچم آن حضرت است.»^۱

بنابراین، شوق دیدار آن حضرت و سعادت دیدن ایشان، اهمیت بسیاری دارد؛ ولی از آن مهم‌تر، شناخت و معرفت امام است که حاصل آن، ارتباط روحی با ایشان است. امام صادق علیه السلام با تأکید، شیعیان را به شناخت خداوند و پیامبر صلی الله علیه و آله و حجت‌های الهی فرا خوانده و این‌گونه توصیه کرده‌اند: «خدایا، خویشان را بر من آشنا ساز که اگر خود را به من شناسانی، فرستاده تو را نتوانم شناخت. بارخدایا، رسول خویش را به من بشناسان که اگر او را به من شناسانی، هرگز از حجت تو آگاه نخواهم شد. پروردگارا، مرا از حجت خویش آگاه ساز که اگر حجت خود را به من شناسانی، در دینم دچار گمراهی خواهم گشت.»^۲ این دعا از حضرت مهدی

۱. کلینی، کافی، ج ۱، دارالکتب الاسلامیه، ص ۳۷۱.

۲. کلینی، کافی، ج ۱، دارالکتب الاسلامیه، ص ۳۳۷؛ کمال‌الدین و تمام النعمة، ج ۲، ص ۳۴۲.

عجل‌الله‌تعالی فرجه الشریف نیز نقل شده که نشان‌دهنده اهمیت آن است.^۱

۳. سرسپردگی محض

پس از شناخت خداوند و امام‌زمان عجل‌الله‌تعالی فرجه الشریف، زمان عملیاتی ساختن اعتقاد و تبلور حقیقی آن، در اطاعت محض از آن انوار پاک است.

همسو کردن رفتارها و نیت‌ها و جهت‌گیری‌ها طبق خواست رهبر، یکی از ویژگی‌های مهم رهروان است. اگر کسی در مرحله شناخت، تا حد امکان معرفت کسب کند، در مرحله اطاعت نیز دچار تردید نخواهد شد؛ حال آنکه اگر کسی در آن مرحله، دچار تردید و نقصان شود، در مرحله اطاعت، هرگز پیرو خوبی نخواهد بود. اطاعت از امام از جنس اطاعت از

۱. نک: کمال‌الدین و تمام النعمة ج ۲، ص ۵۱۲.

خداوند متعال است؛ زیرا وقتی کلام الهی در دشت جان مؤمنان طنین اندازد، خداوند اطاعت پیامبر و امامان علیهم‌السلام را هم‌ردیف اطاعت از خود ذکر کرده است: «خداوند را اطاعت کنید و همچنین، پیامبر و اولی‌الامر خود را.»^۱

اگرچه اکنون حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی فرجه الشریف در پس پرده غیبت هستند، می‌بایست به اراده و فرمان ایشان گردن نهاد؛ زیرا اگر کسی اکنون از دستوره‌های آن حضرت اطاعت کند، در زمان ظهور نیز چنین خواهد بود. رسول گرامی اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم در این باره می‌فرمایند: «خوشا به حال کسی که به حضور قائم باریابد و حال آنکه پیش از قیام نیز پیرو او باشد؛ با دوست او، دوست و با دشمن او، دشمن و مخالف باشد. با رهبران و پیشوایان هدایتگر پیش از او نیز دوست باشد. آنان، همنشین و دوستان من و گرامی‌ترین امت من نزد من هستند.»^۲

۱. نسا، ۵۹.

۲. شیخ طوسی، کتاب الغیبة، ص ۴۵۶؛ کمال‌الدین و تمام النعمة، ج ۱، ص ۲۸۶.

۴. احترام خالصانه

از آنجاکه امام حق بزرگی بر گردن پیروان دارند، خداوند احترام ایشان را بر پیروان لازم کرده است. از این رو، هر آنچه مایه بزرگداشت ایشان می‌شود، یاران آن حضرت انجام می‌دهند. آنان این روحیه را در زمان غیبت در خود ایجاد کرده‌اند تا در زمان ظهور نیز با این ملکه نفسانی، همواره و در همه لحظات، احترام آن حضرت را نگاه دارند.

ائمہ علیهم‌السلام به‌عنوان معلمان انسان‌ها، هرگز از این مهم غفلت نکرده‌اند و عظمت آخرین معصوم علیه‌السلام، آن بزرگواران را به تکریم و احترام واداشته است. وقتی دعبل خزاعی قصیده‌ای برای امام‌رضا علیه‌السلام خواند که در فرازهایی از آن، به حضرت مهدی عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف اشاره شده بود، حضرت‌رضا علیه‌السلام به احترام ذکر نام مقدس ایشان متواضعانه برخاستند، دست بر سر نهادند و

برای فرج قائم آل محمد عجل الله تعالی فرجه الشریف دعا کردند.^۱ به راستی، کسی که از احترام اندکی مثل برپاخاستن هنگام شنیدن نام آن حضرت کوتاهی می‌کند، چگونه ممکن است در عصر ظهور، به تکریم آن حضرت بپردازد و از جان خود بگذرد؟

از امام صادق علیه السلام پرسیدند: «چرا به هنگام شنیدن نام قائم، لازم است برخیزیم؟» آن حضرت فرمودند: «برای آن حضرت، غیبتی طولانی است و این لقب، یادآور دولت برحق آن حضرت و ابراز تأسف بر غربت اوست. از این رو، آن حضرت از فرط محبت و مرحمتی که به دوستانش دارد، به هر کس که حضرتش را به این لقب یاد کند، نگاه محبت‌آمیزی می‌اندازد. از تجلیل و تعظیم در برابر آن حضرت این است که هر بنده خاضعی، در مقابل صاحب عصر خود، هنگامی که مولای بزرگوارش به سوی او بنگرد، از جای برخیزد. پس باید برخیزد و تعجیل در

۱. صافی گلپایگانی، منتخب الاثر، ص ۶۴۰.

سورة التوبة

zaiman pro
Desenvolto
2020

فرج امر مولایش را از خداوند طلب کند.»^۱

علاوه بر حکمت یادشده، از حکمت اجتماعی نیز نباید غفلت شود و آن، آمادگی افراد در هر لحظه، برای قیام و مبارزه و جهاد در راه تحکیم عدالت اجتماعی و حفظ حقوق انسان‌هاست. شیعه منتظر، بلکه هر مسلمان، در عصر غیبت باید همواره چنین هدفی داشته باشد و در راه تحقق آن، به شیوه‌های گوناگون بکوشد. همچنین، این آمادگی را داشته باشد که هرگاه، نام پیشوای قیام ذکر می‌شود، به پا خیزد و آمادگی همه‌جانبه خود را نشان دهد و این آمادگی را همیشه به خود و دیگران تلقین و در خود و دیگران تحکیم کند.^۲

۱. صافی گلپایگانی، منتخب الاثر، ص ۶۴۰.

۲. محمدرضا حکیمی، خورشید مغرب، ص ۲۶۴.

۵. انتظار راستین

باورداشتن به انتظار راستین که اساس شخصیت یاران مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف را شکل می‌دهد، پیشینه‌ای بس طولانی در تاریخ شیعه دارد. به این انتظارِ حیات‌بخش در فرهنگ‌ها و ادیان گذشته نیز توجه و اهتمام می‌شده است؛ ولی زمانی جهت‌گرفت و مصداق یافت که آخرین فرستاده الهی، بر بام نبوت بانگ برآورد و انسان‌ها را به روزگاری سراسر نور نوید داد: دنیا به پایان نرسد؛ مگر آنکه امت مرا مردی رهبری کند که از اهل بیت من است و به او مهدی می‌گویند.

اکنون قرن‌ها از آن بانگ ملکوتی می‌گذرد؛ ولی همچنان طنین دل‌نشین و امیدبخش آن ندای ملکوتی، در گوش انسان‌هاست و این بشارت بزرگ، زندگی مردمان را در عصر پایدار و بلند انتظار، با تاریخی روشن از نموده‌ها و جلوه‌های فکری و عملی، روزبه‌روز، به آن دروازه روشنایی نزدیک‌تر می‌سازد. آنچه در این رهیافت، ارزشی بس والا دارد، زمینه‌سازی برای ایجاد آن حکومت موعود است؛ اگرچه زمان برپایی آن، از اسرار الهی بوده و فقط در اراده

خداوند است.

انتظار به معنای چشم‌به‌راه‌بودن و درنگ‌کردن به امید پیشامدی خاص است. به بیان دیگر، کیفیتی روحی است که موجب به‌وجودآمدن حالت آمادگی برای چیزی می‌شود که انتظار آن را می‌کشند. ضد انتظار، یأس و ناامیدی است. این اندیشه در فرهنگ مهدویت، بیش از هر چیز، مشتمل بر عنصر خوش‌بینی به روند کلی نظام طبیعت و سیر تکاملی تاریخ و اطمینان به آینده است و نیز طرد عنصر بدبینی دربارهٔ پایان کار بشر که طبق بسیاری از نظریه‌ها و فرضیه‌ها، فوق‌العاده تاریک و ظلمانی است. امید و آرزوی تحقق این نوید کلی جهانی و انسانی، در روایات اسلامی «انتظار فرج» خوانده شده و عبادت، بلکه برترین عبادات، شمرده شده است.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام بر انتظار آن روز موعود و لحظه‌شماری در فرارسیدن حکومت حق که فقط به دست آن حضرت تشکیل می‌شود، تأکید فراوانی کرده، آن را از اصول اساسی

دین‌داری شمرده و پاداش‌های بزرگی برای منتظران آن بیان کرده‌اند. از همین‌رو، عالمان بزرگ، انتظار را یکی از وظایف مهم مردم در عصر غیبت و عنصری اساسی در زمینه‌سازی و حفظ روحیه مناسب برای درک زمان ظهور می‌دانند و همواره مؤمنان را به رعایت این وظیفه خطیر، با گفتار و کردار، ترغیب می‌کنند. درباره انتظار فرج و ارج و اهمیت آن، احادیث فراوانی از پیشوایان معصوم علیهم‌السلام روایت شده است. پیامبر گرامی اسلام صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم می‌فرمایند:

«برترین کارهای امت من، انتظار فرج از خدای عزوجل است.»^۱

بنابراین، انتظار از نوع عمل و کار است. امام صادق علیه‌السلام می‌فرماید: «هرکس بخواهد از یاران قائم عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف شود، باید منتظر باشد و با خوی‌های پسندیده عمل کند و با چنین حالی منتظر باشد. هرگاه بمیرد و پس از مردنش، قائم عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف به پا خیزد، پاداش او همچون کسی خواهد

۱. کمال‌الدین و تمام النعمة ص ۶۴۴.

بود که در دوران حکومت، آن حضرت را درک کرده باشد.»^۱

در احادیث فراوانی آمده است که انتظار فرج و چشم‌داشتن به ظهور، باید با مواظبت بر وظایف شرعی و فضایل اخلاقی همراه باشد. آمادگی برای درک ظهور حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف در مفهوم انتظار نهفته است و این، کاملاً با برداشت ناصحیح از انتظار که ثمره‌اش رخوت و سستی جامعه است، متضاد خواهد بود.

۶. آمادگی برای خدمت به مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف

آنان که وجودشان سرشار از عشق خداوند و اولیای اوست، اگر عصر ظهور را درک کنند، بزرگ‌ترین افتخارشان خدمت به مهدی آل محمد عجل الله تعالی فرجه الشریف خواهد بود. شاید باور کردن این سخن

۱. نعمانی، غیبت، ص ۲۰۰.

مشکل باشد که رئیس مذهب شیعه که هزاران دانشمند، زانوی ادب و دانشجویی در محضر کلامشان بر زمین می‌نهادند و شاگردان ادبستان ایشان، عقابان تیزپرواز آسمان اندیشه و علم بودند، آنگاه که نام آخرین ذخیره الهی را نزد ایشان می‌بردند، با حسرتی برآمده از عمق جان و آرزویی بی‌مانند، آهی از نهاد برمی‌آوردند و می‌فرمودند: «اگر او را درک کنم، در تمام روزهای زندگانی‌ام، خدمتگزار او خواهم بود.»^۱ هر کس بخواهد در آن روزگار، خدمت به آن حضرت نصیبش شود، می‌بایست در دوران غیبت، خدمت به آن حضرت و یاران ایشان را سرلوحه کارهای خود قرار دهد.

بی‌تردید، خادمان دوران ظهور، همان خادمان دوران غیبت‌اند و خشنود کردن آن حضرت، با هر رفتاری که انجام شود، بزرگ‌ترین خدمت به ایشان است؛ همان‌گونه که نگران کردن

۱. نعمانی، غیبت، ص ۲۴۵.

و اذیت و آزار ایشان، با رفتاری ناشایست، خیانتی بس عظیم است. پس، منتظر راستین و علاقه‌مند به حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف، باید تمامی لحظه‌های زندگی‌اش را در خدمت به ایشان سپری کند.

۷. خودسازی و دیگرسازی

شکی نیست که دین‌داری در عصر غیبت حضرت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف از هر زمان دیگری مشکل‌تر و طاقت فرساتر است. امام صادق علیه السلام از آن سوی قرن‌ها، سختی این دوران را این‌گونه تصویر کرده‌اند: «صاحب این امر را غیبتی است که در آن، هرکس از دین خود دست بردارد، همانند کسی است که با کشیدن دست خود به ساقه فتاد که بوته‌ای تیغ‌دار است، خارهای آن را بسترد.» آن حضرت مدتی سر به زیر افکندند و سپس فرمودند: «صاحب این امر، دارای

غیبتی است. پس بنده خدا باید پرهیزکاری و تقوا پیشه کند و به دین خود پایدار باشد...»^۱ آزمایش‌های دینی برای همه ایمان‌آوردگان و در همه زمان‌ها، قانونی الهی است؛ اما در عصر غیبت، تمامی عوامل دست‌به‌دست هم داده و این آزمایش را به کمال رسانده است. در این دوران، نگه‌داشتن دین بسیار دشوار است و بیشتر مردم، به انگیزه‌های گوناگون، ایمان دینی خود را در زندگی ازدست می‌دهند و دین را کنار می‌گذارند. گسترش زمینه‌های ناباوری و افزایش انگیزه‌های انحراف و گریز از دین و نیز ستیزه‌جویی‌های دشمنان با دین‌دارای، از عوامل بسیار مهم این آزمایش است. آنان که در این گرداب‌های ترسناک، دین خود را حفظ می‌کنند، از شأن و رتبه‌ای بس رفیع برخوردار خواهند بود.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «ای علی، بزرگ‌ترین مردمان در ایمان و یقین، کسانی هستند

که در واپسین روزگار می‌زیند؛ پیامبرشان را مشاهده نکرده‌اند و امامشان پنهان است. پس، به سبب خواندن خطی بر روی کاغذ ایمان می‌آورند.^۱ انسانِ این دوران، برخلاف انسان معاصر با پیامبر ﷺ، از تمامی دریافت‌های حسی به دور است و فقط براساس درک عقلی و تاریخی، پیامبر ﷺ و ائمه علیهم‌السلام را می‌شناسد و به رسالت و امامت آنان ایمان می‌آورد. امام سجاد علیهم‌السلام در این باره می‌فرمایند: «به درستی که مردمان زمان غیبت مهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف که امامتش را باور دارند و منتظر ظهور اویند، از مردمان همه‌زمان‌ها برترند؛ زیرا چنان عقل‌ها و فهم‌ها و شناخت آنان قوت بخشیده شده است که غیبت نزد آنان، همچون دیدن باشد... . آنان به حق، اخلاص‌ورزان‌اند.»^۲

موفقیت در این آزمایش، نیازمند بینشی است که انسان دین‌دار در پرتو آن بتواند در برابر

۱. نعمانی، غیبت، ج ۱، ص ۲۸۸.

۲. نعمانی، غیبت، ج ۱، ص ۳۱۹.

تحریف‌ها و شبهه‌ها و تردیدها، دین خود را حفظ کند و با هیچ‌یک از عوامل انحراف، خلوص دینی و دین‌داری خود را در فکر و عمل از دست ندهد. چنین کاری مصداق این سخن رسول گرامی اسلام ﷺ خواهد بود که فرمودند: «به‌زودی پس از شما کسانی می‌آیند که یک نفر از آنان، پاداش پنجاه نفر از شما را دارد.» گفتند: «ای رسول خدا، ما در جنگ بدر و احد و حنین، در رکاب شما جهاد کردیم و دربارهٔ ما آیهٔ قرآن نازل شده است.» پیامبر ﷺ فرمودند: «اگر آنچه از آزارها و رنج‌ها که بر آنان می‌رسد، بر شما آید، به‌سانِ آنان شکیبایی نخواهید داشت.»^۱ آری، پایداری بر دین در روزگار غیبت، به تحمل سختی‌ها، ترس‌ها، محرومیت‌ها و تنگناهای مادی خلاصه نمی‌شود؛ بلکه تحمل فشارهای سخت روحی و معنوی نیز بر آن‌ها افزوده می‌شود. اگر دین‌داری با صبر و شکیبایی درست و آگاهانه‌ای توأم نباشد، به تدریج،

۱. کتاب الغیبة، ص ۴۵۶.

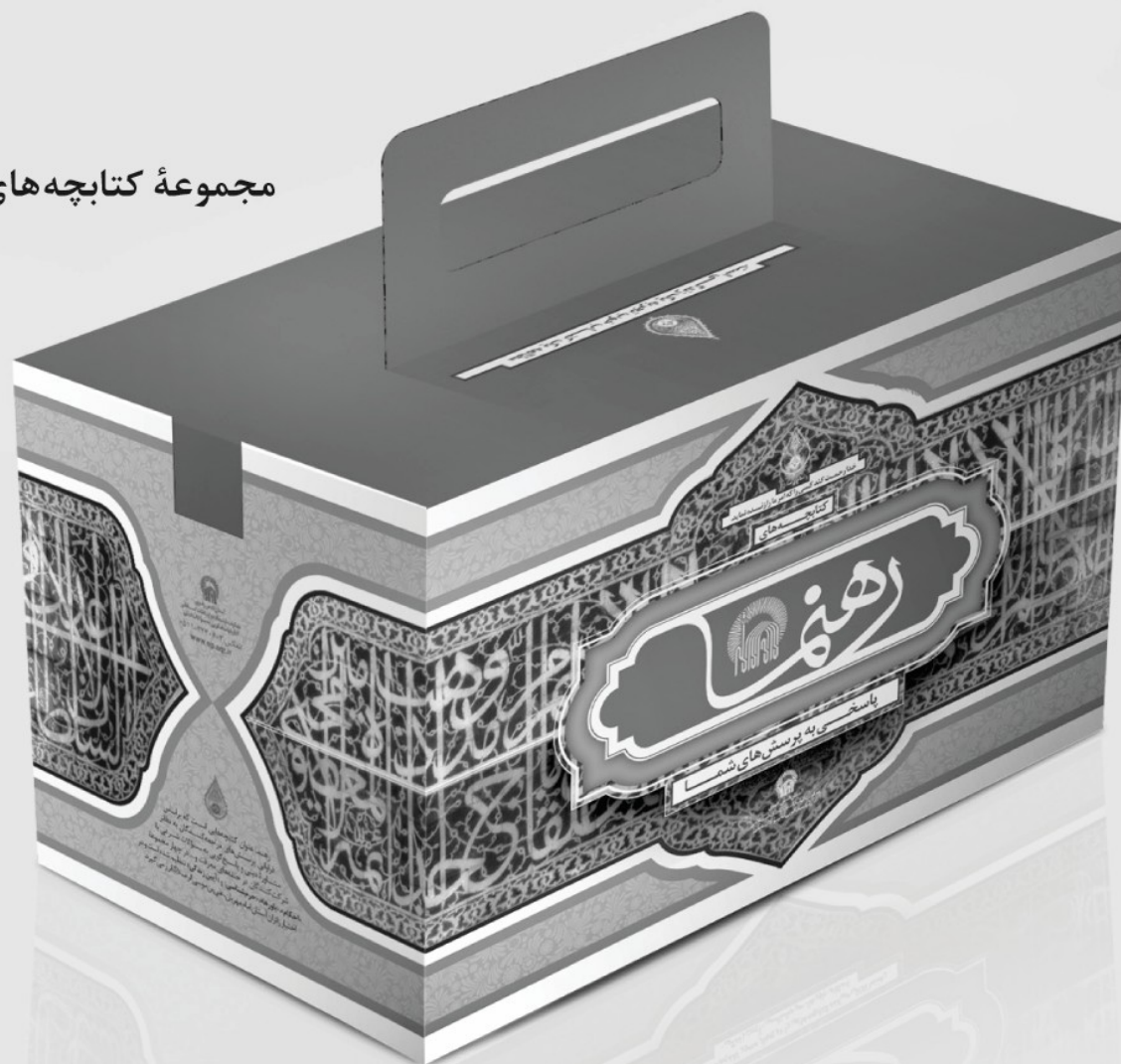

نامیدی‌ها پدیدار می‌شود و باور را از روح و فکر می‌زداید.^۱

برای مطالعه بیشتر

۱. منتخب الاثر، لطف‌الله صافی گلپایگانی.
۲. محمدرضا حکیمی، خورشید مغرب.
۳. دادگستر جهان، آیه‌الله ابراهیم امینی.
۴. مهدویت و آسیب‌های فرارو، حسین ایرانی، کتابچه رهنما، معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی، ش ۳۳.
۵. سیمای حکومت مهدوی عجل‌الله تعالی فرجه‌ش، رحیم کارگر، کتابچه رهنما، معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی، ش ۶۵.
۶. نیک‌شهر مهدوی، محمدحسین پورامینی، کتاب دین، نشاط و زندگی، معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی.

مجموعه کتابچه های رهنما

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
www.nli.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران
www.nli.ir

نسخه دیجیتال رهنا

مرکز پخش: مشهد مقدس، نیش ورودی باب الجواد علیه السلام

فروشگاه عرضه محصولات رضوی

تلفن: ۰۵۱۱-۲۲۸۵۲۰۴

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.